

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру

м. Київ

05 травня 2023 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України підполковник юстиції Черненко Данило Федорович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202200000000211 від 12.05.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст.ст. 40, 42, 111, 112, 276-279 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Гаркушу Геннадія Олександровича,
26.01.1968 р.н., громадянина України,
уродженця м. Гола Пристань Херсонської
області, зареєстрованого та фактично
проживаючого за адресою: Херсонська обл.,
м. Херсон, вул. Михайлівська, буд. 11,

про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлено про нову підозру:

- у керівництві структурними частинами злочинної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 255 КК України;
- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Гаркуша Г.О.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська

Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних

свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканої, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала в 2014 році анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави,

що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав.

Постановою ради федерації федеральних зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту зс рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту рф на використання зс рф на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «республікою крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «республіка крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво республіки крим», за якою вищим органом влади «республіки крим» є «державна рада республіки крим».

18 березня 2014 року «державна рада республіки крим» підписала «Договір» між рф та «республікою крим» про прийняття до рф «республіки крим» та утворення у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду рф визнаний таким, що відповідає конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів держдума рф, а 21 березня 2014 року - рада федерації федеральних зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон рф № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до рф «республіку крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти. «республіка крим» вважається прийнятою до рф з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону рф № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада республіки крим» прийняла «Конституцію республіки крим» як суб'єкта рф.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого

самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс рф на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії російської федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації путін в.в., реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації путін в.в. оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам зброї та підрозділам Збройних Сил України, також військовими формуваннями рф здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Відповідно до указу Президента України № 757/2022 від 07.11.2022, у зв'язку

з триваючою широкомасштабною збройною агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Президентом України постановлено: 1. На часткову зміну ст. 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX, Указом від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-IX, Указом від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженим Законом України від 22 травня 2022 року № 2263-IX, та Указом від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX), продовжити строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX передбачено продовження строку дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Пунктом 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону визначено поняття «тимчасово окупована рф територія України» та встановлено, що це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф

встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Статтею 3 Закону встановлено перелік територій, які вважаються тимчасово окупованою територією. Такою територією визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих рф територій України, водні об'єкти або їх частини, що розташовані на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих рф територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України.

Відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року визнається, що рф вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Проміжним рішенням Міжнародного суду ООН від 16 березня 2022 року констатовано факт вторгнення росії на територію України.

Крім того, преамбулою Закону встановлено, що збройна агресія рф розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Рф чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань рф, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони рф, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам рф, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, а також за допомогою окупаційної адміністрації рф, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що внаслідок воєнних дій через військову агресію рф, починаючи з 24 лютого 2022 року збройними формуваннями рф тимчасово окуповано частини території Херсонської області, а 1 березня 2022 року військовослужбовцями держави-агресора, у силовий спосіб за допомогою військової техніки шляхом вторгнення, після масового

обстрілу міста захоплено й окуповано місто Херсон Херсонської області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців міста Херсон військовослужбовці РФ з метою встановлення повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальну зброю, на в'їздах та виїздах з території вказаного міста обладнали ворожі бойові озброєні блокпости, а також ввели спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

Після окупації зазначеної території Херсонської області представниками збройних формувань РФ фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі чинних представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Надалі, 26 квітня 2022 року, в умовах військового контролю зс РФ над вказаною територією та встановленого ними окупаційного режиму було сформовано незаконні органи влади в тимчасово окупованому місті Херсон Херсонської області. При цьому, починаючи з 01.03.2022 не встановленими досудовим розслідуванням особами з числа військових РФ всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими чинними нормативно-правовими актами, проведено роботу з виявлення осіб серед місцевого населення міста Херсон, які б виконували організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції в незаконних органах влади, зокрема в окупаційній адміністрації держави-агресора, підпорядкованій, керованій та фінансованій РФ, а також здійснювали діяльність у співпраці з ними з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста Херсон Херсонської області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Після чого представниками влади РФ на тимчасово окупованій території Херсонської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану РФ окупаційну адміністрацію, до складу якої увійшли органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних РФ незаконних окупаційних органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Херсонської області, а також здійснювали підбір кадрів для зайняття в них посад, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території.

Кінцевою метою представників РФ на тимчасово окупованій території Херсонської області була інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу РФ.

Поряд з цим, представниками держави агресора при формуванні окупаційних органів влади створено злочинні організації, які діють на

тимчасово окупованих територіях України під виглядом та в структурі незаконних правоохоронних та інших окупаційних органів влади направлених на вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів для досягнення цілей окупації території України, придушення будь-якого супротиву, вчинення актів розправи над незгідними з окупацією громадянами, заволодіння майном держави та громадян, порушення прав і свобод людини, насадження злочинної політики та укладу життя російської федерації.

Досудовим розслідуванням встановлено, що співробітник 3 відділу 9 управління Департаменту оперативної інформації федеральної служби безпеки російської федерації (далі – «фсб рф») Сініцин Сергій Вікторович 14.10.1975 р.н., використовуючи псевдонім (позивний) «Сабір», діючи спільно зі співробітником міністерства внутрішніх справ російської федерації (далі – «мвд рф») Топтигіним Олександром Сергійовичем, 13.11.1985 р.н., (далі – Топтигін О.С.), діючи спільно із невстановленими на даний час особами, працівниками спеціальних служб рф, реалізуючи загальний злочинний умисел керівництва держави рф, федеральної служби безпеки рф, міністерства внутрішніх справ рф та збройних сил рф на здійснення окупації України, зокрема Херсонської області, дестабілізації ситуації в регіоні, захоплення державної влади України, здійснення контролю над населенням тимчасово окупованої території України, придушення мітингів, зборів страйків, невдоволень громадян України, розправи над активістами, громадськими діячами, проукраїнсько налаштованими громадянами, та іншими людьми, шляхом здійснення викрадень, незаконного позбавлення волі, умисних вбивств, катувань, заподіяння тілесних ушкоджень та тортур, здійснення заходів щодо знищення супротиву окупаційному режиму, викрадення вогнепальної зброї та боєприпасів до неї, з метою застосування проти Збройних Сил України та громадян на окупованих територіях, заволодіння державним майном та майном громадян, та реалізації інших злочинних планів залучивши громадян України, як співорганізаторів Ліпандіна Володимира Віталійовича, 17.02.1971 р.н., Бобришева Володимира Михайловича, 16.01.1966 р.н. та Савіну Наталію Володимирівну, 28.10.1992 р.н., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 29.04.2022, будучи уповноваженим невстановленими на даний час представниками влади рф виконувати роль кураторів та організаторів рф по створенню і діяльності незаконних окупаційних органів на території Херсонської області, у період проведення силами збройних формувань рф так званої військової операції в Україні, організували на тимчасово окупованій території Херсонської області створення злочинної організації, з цією метою для прикриття та забезпечення її діяльності утворили непередбачений законодавством України, псевдо правоохоронний орган – «главное управление полиции министерства внутренних дел в Херсонской области».

Так, реалізуючи план щодо створення злочинної організації Сініцин С.В., будучи співробітником 3 відділу 9 управління Департаменту оперативної інформації фсб рф, використовуючи для приховування особистих даних позивний «Сабір», на виконання завдання керівництва даної служби, у невстановлений час та спосіб, але не пізніше 10.03.2022 прибув до тимчасово окупованого зс рф м. Херсон.

До завдань поставлених фсб рф перед Сініциним С.В. входило створення та контроль діяльності окупаційних органів влади, у тому числі злочинних організацій під виглядом правоохоронних органів, впровадження обігу

грошової одиниці, використання системи оподаткування, здійснення реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування, впровадження системи законодавства рф тощо.

Так, реалізуючи прямий злочинний умисел на створення злочинної організації, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх негативні наслідки та бажаючи їх настання, з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів для досягнення цілей зі зміни меж території України, порушення порядку, встановленого [Конституцією України](#), здійснення протиправних дій із захисту окупаційної влади рф, у тому числі надання всілякої допомоги збройним формуванням рф, обмеження конституційних прав громадян України, протидіяти діючій владі України, Збройним силам України та правоохоронним органам України, зокрема з питань утримання захопленої території Херсонської області, а також керуючись мотивами щодо особистого збагачення, узурпації влади на тимчасово окупованій території Херсонської області, та використання її в інтересах держави агресора – рф, а також у власних інтересах та злочинної організації, розуміючи що досягнення мети можливе шляхом вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, у невстановленому досудовим розслідуванням місці на території м. Херсон Херсонської області, у невстановлений спосіб та у невстановлений час, але не пізніше 29.04.2022, з метою створення злочинної організації Сініцин С.В., діючи спільно з Топтигіним О.С. та невстановленими на даний час особами залучили осіб проживаючих на території м. Херсон і Херсонської області та інших осіб, які мали проросійські погляди, відносно яких мали впевненість у їх особистих вольових рисах, особистій відданості, готовності беззаперечного виконання їх вказівки, схильності до протиправної діяльності, наявності потрібних навичок та знань, запропонував прийняти участь у створенні злочинної організації в ролі співорганізаторів громадянам України Ліпандіну В.В., Бобришеву В.М. та Савіній Н.В., яким повідомив про свої злочинні наміри щодо створення злочинної організації, діяльність якої мала за своїми наслідками забезпечити реалізацію виконання злочинного плану, при цьому для прикриття своєї злочинної діяльності та використання сил і засобів, а також нібито легітимізації своєї діяльності запропонували утворити на тимчасово окупованій території Херсонської області незаконний правоохоронний орган «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», запропонувавши їм зайняти в ньому керівні посади.

Так Ліпандін В.В., Бобришев В.М. та Савіна Н.В., діючи спільно, за попередньо узгодженим планом, маючи на меті створення злочинної організації та можливість на власний розсуд підібрати її керівників структурних частин та учасників, під виглядом прийняття до незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел в Херсонской области», створення якого спланували для цілей злочинної організації, яка могла діяти в структурі незаконного правоохоронного органу, створеного окупаційною владою рф на тимчасово окупованих територіях Херсонської області, використовуючи сили та засоби, зброю, грошові кошти, надані окупаційною владою повноваження та імунітет від притягнення до кримінальної відповідальності, користуючись відсутністю на даній території правоохоронних органів України погодились на пропозицію Сініцина С.В., Топтигіна О.С. та інших невстановлених на даний час осіб, зайняти посади у незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел в

Херсонської області» в якості співорганізаторів, керівників та учасників злочинної організації.

Приймаючи рішення про створення злочинної організації, а також псевдо правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел в Херсонской области» для забезпечення її діяльності, вчиняючи дії спрямовані на реалізацію вказаного злочинного умислу, Сініцин С.В., Топтигін О.С., Ліпандін В.В., Бобришев В.М., Савіна Н.В. та інші невстановлені на даний час особи, усвідомлювали, що вказані дії прямо порушують законодавство України, створюють небезпеку нормальній життєдіяльності суспільства, суспільній стабільності в цілому, що діяльність вказаного псевдо правоохоронного органу та злочинної організації на території України, порушуватиме нормальне функціонування соціальних та економічних інститутів.

На виконання заздалегідь розробленого та узгодженого злочинного плану, Сініцин С.В., Топтигін О.С., Ліпандін В.В., Бобришев В.М., Савіна Н.В., діючи спільно із невстановленими на даний час особами, будучи співорганізаторами злочинної організації, на тимчасово окупованій території Херсонської області, у невстановлений час, проте не пізніше 29.04.2022, створили для цілей злочинної організації та окупаційної влади рф непередбачений законодавством України правоохоронний орган «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», який фактично розміщено у захоплених силовим шляхом зс рф адміністративних будівлях Національної поліції України Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Молодіжна, 6.

Водночас, згідно ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Так, Сініцин С.В., Топтигін О.С. діючи спільно з іншими невстановленими на даний час особами при призначені Ліпандіна В.В. залучили «военного коменданта херсонской области» громадянина рф – військовослужбовця зс рф Бедрика Віктора Леонидовича, 29.08.1970 р.н., який відповідно «выписки из приказа военного коменданта херсонской области» № 23 від 13.05.2022 на посаду «начальника главного управления министерства внутренних дел херсонской области» призначив Ліпандіна В.В., чим було покладено на останнього обов'язок на виконання функцій керівника незаконного правоохоронного органу «главного управления министерства внутренних дел херсонской области», в тому числі співорганізатора та керівника злочинної організації.

З метою укомплектування вказаного незаконного правоохоронного органу, згідно з розподіленими злочинними обов'язками між організатором та співорганізаторами злочинної організації:

- 29.04.2022 на підставі наказу № 1 л/с Бобришев В.М. зайняв посаду «в.и.о. начальника управління кадрового забезпечення», як співорганізатора злочинної організації;

- 29.04.2022 Савіна Н.В. зайняла посаду «заступник начальника управління кадрового забезпечення – начальник відділу кадрів», як співорганізатора злочинної організації.

Між Сініциним С.В., Топтигіним О.С., Ліпандіним В.В., Бобришевим В.М. та Савіної Н.В. розподілено ролі у ієрархії зазначеного організованого злочинного утворення та обов'язки щодо підготовки та вчинення злочинів злочинною організацією.

Сініцин С.В. взяв активну участь щодо визначення цілей та завдань злочинної організації, зв'язок із іншими незаконно створеними органами окупаційної влади рф на тимчасово окупованих територіях Херсонської області, керівництвом фсб та іншими кураторами мвд рф, узгодження кандидатів до керівної ланки злочинної організації, а також їх подальшого призначення на керівні посади до незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», контроль діяльності злочинної організації.

Топтигін О.С. взяв активну участь у координації злочинної організації шляхом узгодження її структури, підпорядкування, формування незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», його структури, підпорядкованих підрозділів, забезпечення його діяльності, надання інструкцій щодо забезпечення використання законодавства рф у діяльності незаконного органу, контроль його діяльності.

При цьому Ліпандін В.В. взяв активну участь у формуванні злочинної діяльності, розробляв її цілі та завдання, принципи побудови та діяльності, попередньо узгодивши їх із Сініциним С.В., як куратором від фсб рф та Топтигініним О.С. куратором від мвд рф, керував нею, а також безпосередньо брав участь у вчиненні злочинів.

Так Ліпандін В.В., використовуючи свій авторитет, професійний досвід, як бувшого кадрового офіцера міністерства внутрішніх справ України, та його визнання, проявивши якості лідера, відповідно до свого задуму, діючи як співорганізатор злочинної організації, з метою забезпечення існування указанного утворення, взяв на себе керівну роль у формуванні та створенні злочинної організації, керівництві і вчинюваних її учасниками злочинів, а саме: наданням відповідних вказівок заздальгідь забезпечив існування організації; визначив та у подальшому удосконалив її структуру та ієрархію; розподілив між учасниками функціональні обов'язки, зокрема визначив роль та обсяг злочинних дій Бобришева В.М. та Савіної Н.В.

Отже, Ліпандін В.В. будучи співорганізатором, керівником стійкої ієрархічної структури та в окремих випадках учасником (безпосереднім виконавцем вчинення злочинів) – злочинної організації, у відповідності до відведеної загальним планом ролі:

- керував підготовкою злочинів, спрямовуючи дії виконавців на їх готування, а саме: підшукування та пристосування засобів та знарядь його вчинення, залучення співучасників, інструктування їх щодо виконання відповідних злочинних дій;

- організовував вчинення злочинів, особисто приймав участь в організації забезпечення проведення незаконного референдуму на території Херсонської області;

- безпосередньо керував вчиненням злочинів шляхом спрямування зусиль інших співучасників на безпосереднє вчинення злочинів - надавав настанови та забезпечував їх виконання, координував та керував діями керівників структурних частин, що надали згоду на спільне вчинення злочинів, забезпечував прикриття злочинних дій співучасників;

- безпосередньо керував діями учасників створеної ним злочинної організації, своїми наказами та розпорядженнями, визначав обов'язки та дії кожного з її учасників під час підготовки та вчинення злочинів для досягнення спільної злочинної мети. Розробляв та доводив до відома учасників очоленого ним злочинного угруповання загальні правила поведінки й дисципліни, розподіляв між ними обов'язки, планував конкретні злочини і злочинну діяльність загалом;

- здійснював фінансування протиправної діяльності злочинного угруповання, шляхом забезпечення отримання співорганізаторами, керівниками структурних частин та учасниками злочинної організації заробітної плати, транспортними засобами для виконання її цілей, надання дозволу на вчинення злочинів з метою заволодіння майном та грошовими коштами громадян;

- організовував, контролював та координував дії керівників структурних частин, учасників злочинної організації та залучених ним до вчинення злочинів осіб, при здійсненні ними незаконних дій під виглядом працівників незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области»;

- забезпечив особовий склад злочинної організації засобами для вчинення кримінальних правопорушень під виглядом незаконного правоохоронного органу з використанням його символіки, зброї, транспорту та псевдоповноважень.

Разом з тим, на Бобришева В.М. та Савіну Н.В., як на співорганізаторів покладено наступні обов'язки: здійснювати, із використанням достатнього власного рівня освіти, спеціальних знань у сфері правоохоронних органів і життєвого досвіду, пошук та підбір інших учасників злочинної організації підпорядкованих безпосередньо їм з числа особисто знайомих довірених осіб та проросійськи налаштованих мешканців Херсонської області, які за своїми вольовими рисами схильні до протиправної діяльності, володіють відповідними навиками та знаннями необхідними для вчинення злочинів; забезпечення безпосереднього планування та організації вчинення злочинів, визначення способів їх вчинення за погодженням з керівником злочинної організації; забезпечення взаємозв'язку та контролю за залученими ними учасниками злочинної організації під час підготовки та вчинення злочинів; безпосередню участь у вчиненні злочинів вчинюваних злочинною організацією у незаконно створених структурних частинах злочинної організації у формі відповідних структурних підрозділів незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области».

Зайнявши вказані посади співорганізатори злочинної організації Ліпандін В.В., Бобришев В.М. та Савіна Н.В. приступили до виконання злочинних повноважень з формування незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» та підбір керівників структурних частин і учасників злочинної організації, кандидатури яких в подальшому узгоджувались із Сініциним С.В.

Крім того, Сініциним С.В., Ліпандним В.В., Бобришевим В.М. та Савіною Н.В. під час підбору і обрання осіб, яких планувалось залучити до складу злочинної організації враховувались також об'єктивні обставини беззаперечного визнання ними їх авторитету, з метою подальшого закріплення за собою ролі керівника зазначеного організованого злочинного утворення.

Враховуючи, що для здійснення вказаної злочинної діяльності необхідна значна кількість людей, розуміючи, що реалізація вказаного злочинного плану пов'язана з виконанням протягом тривалого часу великого обсягу узгоджених між собою дій на території м. Херсон та Херсонської області, з метою підшукування співучасників, Ліпандін В.В. діючи спільно з іншими співорганізаторами злочинної організації Бобришевим В.М. та Савіною Н.В. прийняв рішення щодо включення до складу зазначеної злочинної організації, проживаючих на території м. Херсон і Херсонської області осіб, які за своїми моральними та вольовими якостями схильні до вчинення злочинів проти основ національної безпеки України та насильницької спрямованості, володіли відповідними навичками та знаннями, знайомствами в правоохоронних колах на території України, мали відповідний авторитет, завдяки якому могли зорганізувати навколо себе інших осіб, яких у подальшому можливо було залучити, як активних учасників до складу злочинної організації та забезпечити за ними контроль щодо беззаперечного виконання спільно розроблених планів злочинних дій, відповідно до розподілених ролей та обов'язків.

Відповідно до запланованих представниками влади рф дій, реалізація яких покладена на Сініцина С.В., Топтигіна О.С., Бобришева В.М., Ліпандіна В.В. та Савіну Н.В. та інших учасників злочинної організації покладено завдання:

- організація вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, проти життя та здоров'я особи, проти волі честі та гідності особи, проти власності, безпеки руху та експлуатації транспорту та інші;

- здійснювати протиправні функції з захисту окупаційної влади рф, у тому числі наданні всілякої допомоги збройним формуванням рф;

- обмеження конституційних прав громадян України;

- протидіяти діючій владі України, Збройним силам України та правоохоронним органам України;

- захищати інтереси представників влади рф, зокрема з питань утримання захопленої території Херсонської міської області тощо.

У подальшому, у невстановленому місці, на території м. Херсон, у невстановлений час, проте не пізніше 29.04.2022, відповідно до розробленого Сініциним С.В., Топтигіним О.С., Бобришевим В.М. та Савіною Н.В. плану, останні з метою формування наступної ланки злочинної організації діючої під прикриттям незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», з числа особисто знайомих довірених осіб та проросійськи налаштованих мешканців Херсонської області, відносно яких вони мали впевненість у їх особистих вольових рисах, особистій відданості, готовності беззаперечного виконання їх вказівок, схильності до протиправної діяльності, наявності потрібних навичок та знань, запропонували увійти до складу злочинної організації раніше відомим їм особам – Стусенку Є.Г., Трубаєву М.В., Фоміній Т.І., Малиновському Р.О., Чмельову В.О., Великосельському Є.В., Цимбаревичу О.М., Гаркуші Г.О., Горелову К.В.,

Морозик У.С. та Яременку А.О., Парфенюку Є.П., Канівцю І.П., Лисенку Д.В., Запорожцю А.П., Топольницькому О.С., Ковтуну П.Г., Старосвітському С.М., Кузменкову Г.Г., Кам'янському Р.М., Фролов Є.Л., Дмитруку О.А. та іншим невідомим на даний час досудовим розслідуванням особам, з якими вступили у злочинну змову, схиливши останніх на спільне вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, які усвідомлювали, що злочинна організація має організаційну структуру військового типу з єдиноначальством, підпорядкованістю та дисципліною, з обов'язковою військовою, стройовою та фізичною підготовкою, здійснює сприяння зс рф та незаконним органам влади в окупації та утриманні території України.

Усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх негативні наслідки та бажаючи їх настання, діючи з корисливим мотивом, Стусенко Є.Г., Трубаєв М.В., Фоміна Т.І., Малиновський Р.О., Чмельов В.О., Великосельський Є.В., Цимбаревич О.М., Гаркуша Г.О., Горелов К.В., Морозик У.С., Яременко А.О., Парфенюк Є.П., Канівець І.П., Лисенко Д.В., Запорожець А.П., Топольницький О.С., Ковтун П.Г., Старосвітський С.М., Кузменков Г.Г., Кам'янський Р.М. та інші невідомі на теперішній час особи, у невідомий досудовим розслідуванням час, проте не раніше 29.04.2022, погодились на пропозицію та увійшли до складу злочинної організації, сформувавши наступну ланку в ієрархії у вигляді організованих груп у складі злочинної організації.

Згідно розробленого злочинного плану, щодо формування стійкої ієрархії злочинної організації Сініцин С.В., Ліпандін В.В., Бобришев В.М. та Савіна Н.В. відвели Стусенку Є.Г., Трубаєву М.В., Фоміній Т.І., Малиновському Р.О., Чмельову В.О., Великосельському Є.В., Цимбаревичу О.М., Гаркуші Г.О., Горелову К.В., Морозик У.С., Яременку А.О., Парфенюку Є.П., Канівцю І.П., Лисенку Д.В., Запорожцю А.П., Топольницькому О.С., Ковтуну П.Г., Старосвітському С.М., Кузменкову Г.Г., Кам'янському Р.М. роль керівників структурних підрозділів злочинної організації у формі відповідних структурних підрозділів незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», а саме:

- заступником начальника управління – начальника поліції громадської безпеки Топольницького О.С.;

- тимчасово виконуючим обов'язків заступником начальника головного управління – начальника кримінальної поліції (в подальшому заступником начальника головного управління – начальника кримінальної поліції) - Ковтуна П.Г.,

- тимчасово виконуючим обов'язків першого заступника начальника головного управління (в подальшому першим заступником начальника головного управління) – Старосвітського С.М.,

- заступником начальника управління – начальником слідчого відділу – Кузменкова Г.Г.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника командира батальйону патрульно-пастової служби (в подальшому тимчасово виконуючого обов'язки командира загону спеціального призначення «ГРОМ», командира загону спеціального призначення «ГРОМ») - Кам'янського Р.М.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника Суворовського міського управління поліції – начальником слідчого відділу Суворовського міського управління поліції (в подальшому заступником начальника

Суворовського міського управління поліції – начальником слідчого відділу Суворовського міського управління поліції, начальником слідчого управління) Стусенка Є.Г.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника управління карного розшуку (в подальшому начальником управління карного розшуку) - Трубаєва М.В.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника управління економічної безпеки і протидії корупції - Запорожця А.П.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника штабу (в подальшому начальником штабу) – Лисенка Д.В.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника управління – начальника відділу інспекції по особовому складу управління кадрового забезпечення (в подальшому начальником управління – начальника відділу інспекції по особовому складу управління кадрового забезпечення) - Канівця І.П.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника відділу боротьби з організованою злочинністю управління карного розшуку (в подальшому тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника управління карного розшуку – начальника відділу по розкриттю злочинів проти особистості управління карного розшуку, заступником начальника управління карного розшуку - начальника відділу по розкриттю злочинів проти особистості управління карного розшуку) - Фролова Є.В.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника управління карного розшуку – начальника відділу з розкриття злочинів проти особистості карного розшуку (в подальшому начальником управління карного розшуку) - Малиновського Р.О.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника управління - начальником відділу розкриття майнових злочинів управління карного розшуку (в подальшому заступником начальника управління - начальником відділу розкриття майнових злочинів управління карного розшуку) - Чмельова В.О.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника відділу майнової служби управління матеріально-технічного забезпечення (в подальшому начальником відділу майнової служби управління матеріально-технічного забезпечення, начальником відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Суворовського міського управління поліції) - Великосельського Є.В.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника Суворовського міського управління поліції (в подальшому начальником Суворовського міського управління поліції) - Цимбаревича О.М.,

- тимчасово виконуючим обов'язків командира патрульно-постової служби (в подальшому командиром патрульно-постової служби, командиром батальйону «Беркут») Гаркушу Г.О.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника центру громадських зв'язків (в подальшому начальником центру громадських зв'язків) - Горелова К.В.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника управління карного розшуку (в подальшому заступником начальника управління карного розшуку, заступником начальника організаційно-методичного відділу) - Морозик У.С.,

- заступником начальника тренінгового центру Яременка А.О.,

- тимчасово виконуючим обов'язків заступника начальника штабу – начальником чергової частини (в подальшому заступника начальника штабу – начальником чергової частини) Парфенюка Є.П.,

- тимчасово виконуючим обов'язків начальника управління фінансового забезпечення (в подальшому начальником управління фінансового забезпечення) - Фоміну Т.І.

У подальшому, з урахуванням викладеного, з метою штучної так званої легалізації та одержання доступу до захопленої та правоохоронними органами рф зброї і місць її знаходження, вказана вище злочинна організація була структурована, та діяла у складі окремих підрозділів незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел в Херсонской области», створеного співорганізаторами злочинної організації та окупаційною владою рф за злочинним планом влади рф, фсб рф, мвд рф, зс рф та інших невстановлених організацій, використовуючи надані окупаційною владою повноваження, сили та засоби в цілях злочинної організації.

Кожен учасник злочинної організації усвідомлював характер своїх протиправних дій та дій інших членів злочинного угруповання, цілі які ставилися керівником злочинної організації, мету створення та існування такого організованого злочинного утворення, бажав досягнення єдиного умислу та сприяв настанню бажаного злочинного результату.

В процесі утворення злочинної організації в неї зорганізовувались особи, які усвідомлювали існування об'єднання людей для діяльності спротиву правопорядку. Усвідомлюючи факт окупації зс рф частини території України, розуміючи цілі злочинної організації, якими серед іншого є сприяння зс рф та незаконним органам влади у здійсненні окупації території Херсонської області та її утримання, а також здійснення на території м. Херсон та Херсонської області протизаконної діяльності, такі особи своїм вступом до злочинної організації надавали тим самим згоду на участь у такому об'єднанні та реальність своїх намірів підтверджували певними діями в ході підготовки та вчинення злочинів.

Створення Сініциним С.В., Топтигіним О.С., Ліпандіним В.В., Бобришевим В.М. та Савіною Н.В. ієрархії в злочинній організації забезпечило порядок її керуванням та сприяло здійсненню спільної злочинної діяльності завдяки взаємозалежності всіх учасників угруповання, основним джерелом доходу яких стала грошова винагорода за вчинені тяжкі та особливо тяжкі злочини, а також у формі заробітної плати, отриманої в ході злочинної діяльності від окупаційної влади рф, грошові кошти отримані внаслідок вчинення злочинних дій щодо заволодіння майном підприємств, установ організацій та окремих громадян.

При здійсненні діяльності злочинної організації її організаторами, співорганізаторами та керівниками – Сініциним С.В., Топтигіним О.С., Ліпандіним В.В., Бобришевим В.М. та Савіною Н.В. вимагалось від її учасників здійснювати злочинні дії із використанням достатнього власного рівня освіти та спеціальних знань у сфері правоохоронних органів, з дотриманням правил поведінки, маскуючи їх під нібито законні дії.

Структура злочинного об'єднання набувала стійкості та стабільності за рахунок підтримання пов'язаності між собою постійних членів як в побуті, так і в злочинних діях, психологічної єдності. При цьому, кожна ланка злочинної

організації відокремлювалась її структурою та автономністю щодо вчинення злочинів.

Організація діяльності злочинної організації була побудована на основі розподілу структурних частин на ланки з відповідним підпорядкуванням їх керівникам за умовними напрямками діяльності незаконного правоохоронного органу, внаслідок функціонально розроблених напрямків діяльності, визначених структурою незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области». При цьому, внаслідок великої кількості виконавців, напрямків і завдань поставлених перед злочинною організацією безпосередній контроль, організація та цілі вчинення учасниками злочинів покладались на керівників структурних ланок злочинної організації, які займали посади керівників структурних підрозділів незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области».

Жоден член злочинної організації не намагався відокремитись, вийти з угруповання, ослуhatись та не виконати розпорядження керівника та організатора, а також не намагався повідомити до правоохоронних органів України про факти вчинення на території м. Херсон та Херсонської області тяжких та особливо тяжких злочинів членами вказаної злочинної організації.

У такий спосіб, досягалась стійкість злочинної організації, оскільки упродовж тривалого часу забезпечувалась стабільність її функціонування завдяки таким факторам:

➤ внутрішнім:

- визнання авторитету Сініцина С.В., Ліпандіна В.В., Бобришева В.М. та Савіної Н.В. – Стусенком Є.Г., Трубаєвим М.В., Фоміним Т.І., Малиновським Р.О., Чмельову В.О., Великосельським Є.В., Цимбаревичем О.М., Гаркушою Г.О., Гореловим К.В., Морозик У.С., Яременком А.О., Парфенюком Є.П., Канівцем І.П., Лисенком Д.В., Запорожцем А.П., Топольницьким О.С., Ковтуном П.Г., Старосвітським С.М., Кузменковим Г.Г., Кам'янським Р.М., Фроловим Є.Л., Дмитруком О.А. як співорганізаторів та керівників всіма учасниками злочинної організації;

- виникнення тісних взаємозв'язків між учасниками злочинної організації;

- об'єднання членів цього угруповання для успішного здійснення злочинної діяльності;

- стимулювання об'єднання і утримання в членстві шляхом отримання матеріальної винагороди за успішно вчинені злочини;

➤ зовнішнім - наявність зв'язків у незаконних правоохоронних органах та незаконних органах державної влади та місцевого самоврядування, зокрема, створеними на тимчасово окупованій території Херсонської області окупаційною адміністрацією рф, персональний імунітет від притягнення до кримінальної відповідальності, безкарність та вседозволеність.

Таким чином, у невстановленому досудовим розслідуванням місці, на території м. Херсон, у невстановлений спосіб та у невстановлений час, проте не пізніше 29.04.2022, реалізуючи спільний злочинний план щодо створення злочинної організації, співробітником фсб рф Сініциним С.В., спільно зі співробітником мвд рф Топтигіним О.С., а також громадянами України Ліпандіним В.В., Бобришевим В.М., Савіною Н.В. разом з невстановленими на даний час особами, реалізуючи загальний умисел керівництва держави рф, федеральної служби безпеки рф, міністерства внутрішніх справ рф та збройних

сил рф на здійснення окупації України, зокрема Херсонської області, дестабілізації ситуації в регіоні, захоплення державної влади України, здійснення контролю над населенням тимчасово окупованої території України, придушення мітингів, зборів, страйків, невдоволень громадян України, розправи над активістами, громадськими діячами, проукраїнсько налаштованими громадянами, та іншими людьми, які негативно відносились до агресії рф, шляхом здійснення викрадень, незаконного позбавлення волі, умисних вбивств, катувань, заподіяння тілесних ушкоджень та тортур, здійснення заходів щодо придушення супротиву окупаційному режиму, викрадення вогнепальної зброї та боєприпасів до неї, з метою її використання проти Збройних Силу України та громадян, заволодіння майном держави та громадян, а також реалізації інших злочинних планів, створено ієрархічну, внутрішню та зовнішню стійку злочинну організацію. Водночас, до складу злочинної організації увійшли керівники структурних частин та учасники, які організовувалися під їх керівництвом для реалізації спільних планів злочинних дій, направлених на здійснення систематичної злочинної діяльності, спрямованої на вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів стосовно громадян України, з розподіленням функцій, які виконують кожен з учасників угруповання для виконання цілей таких планів, які відомі учасникам злочинної організації, з метою виконання покладених завдань, які планувалось реалізувати для виконання злочинного плану представників рф з інтеграції та подальшого незаконного включення захопленої частини суверенної держави Україна до її складу, з чітко визначеною ієрархією наступного вигляду.

Так, до першої ланки злочинної організації увійшли: Сініцин С.В., Топтигін О.С. Ліпандін В.В., Бобришев В.М., та Савіна Н.В. - співорганізатори злочинної організації, яким безпосередньо були підпорядковані керівники структурних частин і учасники злочинної організації.

До другої ланки увійшов Ліпандін В.В. – керівник злочинної організації, якому безпосередньо підпорядковувалися керівники структурних частин злочинної організації її виконавці та інший особовий склад незаконного правоохоронного органу «главного управления министерства внутренних дел херсонской области».

До третьої ланки увійшли: Стусенко Є.Г., Трубаєв М.В., Фоміна Т.І., Малиновський Р.О., Фролов Є.Л., Чмельов В.О., Великосельський Є.В., Цимбаревич О.М., Гаркуша Г.О., Горелов К.В., Морозик У.С., Яременко А.О., Парфенюк Є.П., Канівець І.П., Лисенко Д.В., Запорожець А.П., Топольницький О.С., Ковтун П.Г., Старосвітський С.М., Кузменков Г.Г., Дмитрук О.А., Кам'янський Р.М. – керівники структурованих частин злочинної організації у формі відповідних підрозділів незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», які здійснювали керівництво структурними частинами злочинної організації.

До четвертої ланки увійшли: Рубан В.О., Кондратов К.А., Бех Н.В., Жакомін О.О., Чернишов В.В., Чуманов А.В., Селезньов В.В., Крайнов П.А. та інші невстановлені на даний час особи учасники злочинної організації у формі безпосередніх виконавців вчинення кримінальних правопорушень, які прийняли в злочинній організації участь шляхом забезпечення її діяльності та вчинення кримінальних правопорушень.

Як наслідок, Сініцин С.В., Топтигін О.С., Ліпандін В.В., Бобришев В.М., Савіна Н.В., та підлеглі їм Стусенко Є.Г., Трубаєв М.В., Фоміна Т.І., Малиновський Р.О., Чмельов В.О., Великосельський Є.В., Цимбаревич О.М., Гаркуша Г.О., Горєлов К.В., Морозик У.С., Яременко А.О., Парфенюк Є.П., Чуманов А.В., Канівець І.П., Лисенко Д.В., Запорожець А.П., Топольницький О.С., Ковтун П.Г., Старосвітський С.М., Кузменков Г.Г., Кам'янський Р.М, Рубан В.О., Кондратов К.А., Бєх Н.В., Дмитрук О.А., Жакомін О.О., Фролов Є.Л., Крайнов П.А., Чернишов В.В., Селезньов В.В., Канівець І.П. та інші невстановлені на даний час особи учасники злочинної організації силами і засобами збройних формувань рф, окупаційної адміністрації рф та «гу мвс херсонської області» здійснюють окупацію частини Херсонської області до сьогоднішнього дня.

Разом з тим досудовим розслідуванням встановлено, що злочинною організацією вчинено кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України, проти життя та здоров'я особи, проти волі честі та гідності особи, проти власності, безпеки руху та експлуатації транспорту та інші.

Зокрема злочинною організацією забезпечено організацію та проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованих територіях Херсонської області.

Так Ліпандін В.В., будучи співорганізатором, керівником злочинної організації, займаючи посаду «начальник главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», у створеному злочинною організацією та окупаційною владою рф незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», створеного на тимчасово окупованих територіях Херсонської області, використовуючи надані окупаційною владою рф повноваження, діючи умисно, за попередньо розробленим та узгодженим планом з окупаційною владою рф, з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, обумовивши ролі та функції між збройними силами та правоохоронними органами рф, а також незаконно створеними органами окупаційної влади у Херсонській області з метою приєднання території Херсонської області, сприяв та забезпечив організацію і проведення незаконного референдуму на тимчасово окупованих територіях Херсонської області залучивши до його безперешкодного проведення учасників злочинної організації із числа керівників структурних підрозділів «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», а саме Канєвця І.П. «начальник управления кадрового обеспечения главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», Лисєнка Д.В. «начальника штаба главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», Запорожця А.П. «начальника экономической безопасности и противодействия коррупции главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», Топольницького О.С. «заместитель начальника главного управления министерства внутренних дел Херсонской области – начальника полиции общественной безопасности», Ковтуна П.Г. «заместитель начальника главного управления министерства внутренних дел Херсонской области – начальника криминальной полиции», Старосвітський С.М. «заместитель начальника главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», Кузменкова Г.Г. «заместителя начальника главного управления министерства внутренних дел Херсонской области», Кам'янского Р.Н.

«начальника отряда специального назначения «Гром» главного управления министерства внутренних дел Херсонской области» в якості керівників структурних частин та виконавців злочинної організації, які в свою чергу залучили до організації незаконного референдуму невстановлених на даний час осіб із числа працівників незаконного правоохоронного органу «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», прийнявши безпосередню участь у його проведенні шляхом забезпечення безперешкодної діяльності незаконних виборчих дільниць та комісій, який проводився з 23.09.2022 по 27.09.2022 на усій тимчасово окупованій території Херсонської області та на так званих «закордонних дільницях» на території рф, який фактично розпочався о 08 годині 00 хвилин 23.09.2022 та закінчився 27.09.2022 о 20 годині 00 хвилин, вчинивши умисні дії, направлені на зміну меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, щодо організації проведення незаконного референдуму на території Херсонської області зі створення уяви у міжнародній спільноті про добровільне входження Херсонської області до складу рф, таким чином завдаючи тяжких наслідків у вигляді порушення національному суверенітету і цілісності, державному устрою України, окупації частини території Херсонської області, порушення конституційних прав громадян України, привласненні державного майна та ресурсів окупаційною владою рф та державою-окупантом - рф.

За результатами незаконного референдуму представники не законної центральної виборчої комісії Херсонської області оголошено, що за приєднання тимчасово окупованої території Херсонської області до рф проголосувало 87,05 %. Так, 28 вересня 2022 року Сальдо В.В. як голова військової окупаційної адміністрації Херсонської області, посилаючись на результати проведеного незаконного референдуму на окупованій території Херсонської області, знаходячись на території тимчасово окупованої території Херсонської області звернувся до президента рф з пропозицією про прийняття Херсонської області до рф на правах окремого її суб'єкта.

29 вересня 2022 року за результатами розгляду звернення Сальдо В.В. указом президента рф № 686 визнано державний суверенітет та незалежність Херсонської області.

З метою придушення супротиву окупації рф Херсонської області злочинною організацією вчинялися викрадення та незаконне позбавлення волі людей, в тому числі активістів, правоохоронців та місцевих громадян.

Так 04.08.2022 о 19 год. 45 хв. невстановлені органом досудового розслідування особи з числа особового складу злочинної організації «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації незаконно проникли до приміщення однокімнатної квартири за адресою: м. Херсон, вул. Карбишева 2, кв. 152 де проживали працівники Національної поліції України Гончевська О.С. та Гаврилюк С.М. де із застосуванням зброї шляхом перешкоджання останнім обирати за своєю волею місце знаходження незаконно позбавили їх волі та утримували у приміщеннях квартири протягом тривалого часу. У подальшому, у невставнолвений час та місці, того ж дня перемістили у транспортному засобі – легковому автомобілі до приміщень квартири за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 53, корп. 4, кв. 77 де утримували декілька годин, після чого у невставнолений досудовим розслідуванням час, того ж дня, перемістили у транспортному засобі –

легковому автомобілі до приміщення ізолятора тимчасового тримання № 1 ГУ ГП в Херсонській області за адресою: м. Херсон, вулиця Тепло-енергетиків, 3, де незаконно утримували протягом тривалого часу до 26.09.2022. В подальшому потерпілі Гончевська О.С. та Гаврилюка С.М. незаконно утримувались у приміщенні ДУ «Херсонський слідчий ізолятор» до 20.10.2022 будучи піддані тортурам та катуванню з боку невстановлених на даний час осіб збройних сил та спеціальних служб рф.

При цьому, для маскування своїх злочинних дій щодо незаконного позбавлення волі потерпілих Гончевської О.С. та Гаврилюка С.М., учасниками злочинної організації, діючи за узгодженим планом злочинної організації щодо придушення незгідних з окупаційним режимом рф на території Херсонської області громадян та знешкодження працівників правоохоронних органів України з метою усунення перешкод у діяльності окупаційних органів та злочинної організації, «заместитель начальника следственного управления гу мвд херсонской области» Дмитрук Олексій Антонович будучи керівником структурної частини злочинної організації, «следователь следственного отдела Суворовского ГОП», Бех Наталія Володимирівна та «старший следователь следственного отдела суворовского ГОП гу мвд херсонской области» Крайнов П.А. – будучи учасниками злочинної організації як безпосередні виконавці, діючи під виглядом правоохоронної діяльності, складено і підписані «Процесуальные» документи щодо «задержания» і незаконного утримання потерпілих в приміщенні ізолятора тимчасового тримання ГУНП в Херсонській області та ДУ «Херсонський слідчий ізолятор» на підставі яких окупаційною владою рф вказані особи позбавлялись волі під виглядом кримінального переслідування за вчинення кримінального правопорушення, тим самим діючи умисно, будучи у складі злочинної групи, вчинили дії, щодо незаконного позбавлення волі потерпілих Гончевської О.С. та Гаврилюка С.М.

Крім того, 27.07.2022 приблизно о 19 год. 00 хв. Дмитрук А.А., будучи керівником структурної ланки злочинної організації, займаючи посаду «заместитель начальника следственного управления» у незаконному правоохоронному органі так званому «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації, діючи умисно, спільно із Кузменковим Г.Г. керівником структурної ланки злочинної організації, займаючи посаду «начальника следственного управления» у незаконному правоохоронному органі так званому «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», Рубаном В.О. учасником злочинної організації, який займав посаду «оперуполномоченного отделения уголовного розыска Днепровского городского отдела полиции» у незаконному правоохоронному органі так званому «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» у невстановленими на даний час особами, за попередньо узгодженим планом злочинної організації щодо узурпації влади, здійснення так званого незаконного кримінального переслідування осіб, під виглядом здійснення нібито правоохоронної діяльності, перебуваючи в приміщенні незаконно створеному підрозділі вказаного вище псевдо органу «Днепровский ГОП г. Херсона ГУ МВД Херсонской области», що знаходиться за адресою: Херсонська область, м. Херсон, вул. Залаегерсех, 29, здійснив незаконне затримання потерпілого Паскалова Якова Анатолійовича, 21.08.1979

р.н., тобто фізичні дії щодо обмеження вільного пересування потерпілого, при цьому склавши юридично нікчемний документ так званий «протокол задержання підозреваемого від 21.07.2022 в совершении преступления предусмотренного ч. 4 ст. 159 УК рф», в якому поставив підписи та оголосив потерпілому.

На підставі вказаного документу окупаційними органами рф Паскалова Я.А. у невстановлений час але не пізніше 27.07.2022, невстановленими досудовим розслідуванням особами, поміщено до ДУ «Херсонський слідчий ізолятор», що знаходиться за адресою: Херсонська обл., вул. Перекопська, буд. 10, де на підставі складених Дмитруком А.А., Кузменковим Г.Г. та Рубаном В.О. так званих «процесуальних» документів щодо «задержання» і незаконного утримання окупаційною владою рф останнього позбавлено волі до 06.10.2022, під виглядом кримінального переслідування за вчинення кримінального правопорушення, тим самим діючи умисно, будучи у складі злочинної організації, вчинили дії, щодо незаконного позбавлення волі

Також, злочинною організацією з метою придушення національного супротиву окупаційній владі рф, позбавивши можливості захисту громадян від злочинних посягань останніх, а також керуючись корисливим мотивом та необхідністю використання вогнепальної зброї під час вчинення кримінальних правопорушень в її цілях, відкрито викрадалась вогнепальна зброя та боєприпаси до неї у правоохоронців та місцевих громадян.

Так, Чуманов Андрій Вікторович, будучи учасником злочинної організації, займаючи посаду «временно исполняющего обязанности оперуполномоченного отдела по борьбе с групповой преступностью управления уголовного розыска», діючи спільно з учасником злочинної організації, створеної під виглядом «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» Фроловим Євгеном Леонідовичем, який займав посаду «временно исполняющего обязанности начальника отдела по борьбе с групповой преступностью управления уголовного розыска», діючи за загальним узгодженим планом злочинної організації, будучи обізнаним із законними умовами поводження з вогнепальною зброєю та бойовими припасами, усвідомлюючи наслідки своїх суспільно-небезпечних дій, направлених проти громадської безпеки в частині захисту життя та здоров'я людей від негативного впливу руйнуючого характеру вогнепальної зброї, бойових припасів в результаті їх неконтрольованого обігу, в порушення вимог законодавства України, у невстановлений час та дату, але не пізніше травня 2022 року, перебуваючи поблизу будинку за адресою: Херсонська область, Херсонська міська територіальна громада, село Антонівка, вул. Набережна, 16, на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації щодо незаконного викрадення вогнепальної зброї у громадян України на тимчасового окупованій території України, а саме в Херсонській області, з метою придушення національного супротиву окупаційній владі рф, позбавивши можливості захисту громадян від злочинних посягань останніх, а також керуючись корисливим мотивом та необхідністю використання вогнепальної зброї під час вчинення кримінальних правопорушень в цілях злочинної організації, діючи за попередньою змовою групою осіб, шляхом застосування погроз фізичною розправою громадянину України Кардашу Д.М.

відкрито викрали у нього табельну нарізну вогнепальну зброю – пістолет «ПМ» № ЛР 1301, два магазини та 16 бойових припасів до нього калібру 9 мм.

Також, Чуманов Андрій Вікторович, будучи учасником злочинної організації, займаючи посаду «временно исполняющего обязанности оперуполномоченного отдела по борьбе с групповой преступностью управления уголовного розыска», повторно, діючи спільно з учасником злочинної організації, створеної під виглядом «главное управление министерства внутренних дел херсонской области» Фроловим Євгеном Леонідовичем, який займав посаду «временно исполняющего обязанности начальника отдела по борьбе с групповой преступностью управления уголовного розыска», діючи за загальним узгодженим планом злочинної організації, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, згідно заздалегідь розробленого плану, розподілених ролей та визначених функцій, з відому інших учасників злочинної організації, 10.06.2022 приблизно о 14 год, перебуваючи за адресою: Херсонська область, Херсонська міська територіальна громада, село Антонівка, вул. Зарічна, будинок 27, на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації щодо незаконного викрадення вогнепальної зброї у громадян України на тимчасово окупованій території України, а саме в Херсонській області, з метою придушення національного супротиву окупаційній владі рф, позбавивши можливості захисту громадян від злочинних посягань останніх, а також керуючись корисливим мотивом та необхідністю використання вогнепальної зброї під час вчинення кримінальних правопорушень в цілях злочинної організації, діючи за попередньою змовою групою осіб, шляхом застосування погроз фізичною розправою громадянину України Марченку С.В., відкрито викрали у нього табельну нарізну вогнепальну зброю – пістолет «Форт 17» № 1722726, два магазини та двадцять чотири боєприпаси калібру 9x19 до нього.

Злочинною організацією неодноразово вчинялися кримінальні правопорушення щодо недоторканності житла та проти громадської безпеки шляхом викрадення нарізної вогнепальної зброї, бойових припасів до неї з метою придушення супротиву зс рф, окупаційній владі рф та злочинній організації, та її подальшого використання проти Збройних Сил України та громадян України в цілях окупаційної влади та злочинної організації.

Так, учасниками злочинної організації Кондратовим К.А. спільно з Рубаном В.О. та невстановленими на даний час особами, у порушення вимог ст. 30 Конституції України, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, яке полягає в порушенні конституційного права громадян на недоторканість житла, передбачаючи при цьому суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч волі володільця та без його на те дозволу, за відсутності визначених законом підстав та розуміючи, що своїми діями порушують недоторканість житла потерпілих, 27.07.2022 приблизно о 14 год. 30 хв. умисно проникли у середину приміщення житлового будинку за адресою: Херсонська область, с. Антонівка, вул. Центральна, 7, із погрозами застосування насильства до потерпілих Шебуняєвої Н.М. та Шебуняєва С.М. в разі їх перешкоджання проникненню до житла де відкрито заволоділи нарізною вогнепальною зброєю.

Вподальшому, Кондратов К.А. діючи спільно з Рубаном В.О. та невстановленими на даний час особами, учасниками даної злочинної організації, продовжуючи свої злочинні дії 27.07.2022 приблизно о 14 год.

30 хв., перебуваючи за адресою: Херсонська область, с. Антонівка, вул. Центральна, 7, на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації щодо незаконного викрадення вогнепальної зброї у громадян України на тимчасово окупованій території України, а саме в Херсонській області, з метою придушення національного супротиву окупаційній владі рф, позбавивши можливості захисту громадян від злочинних посягань останніх, а також керуючись корисливим мотивом та необхідністю використання вогнепальної зброї під час вчинення кримінальних правопорушень в цілях злочинної організації, шляхом незаконного проникнення до вказаного домоволодіння, де під виглядом проведення слідчої дії поставили вимогу власнику домоволодіння громадянину України Щабуняєву К.С. винести на подвір'я наявну вогнепальну зброю та боеприпаси до неї, виконавши незаконні вимоги останніх, Щабуняєв К.С. виклав на землю подвір'я 3 одиниці нарізної вогнепальної зброї, а саме карабін «ОПСКС 7,62», мало-каліберна гвинтівка «Ерма» та автомат «МП-38», після чого Кондратов К.А., Рубан В.О., спільно з іншими не встановленими на даний час особами, учасниками злочинної організації, склавши фіктивний документ «протокол огляду», маскуючи свої злочинні дії під нібито слідчі, відкрито заволоділи вказаною вогнепальною зброєю та боеприпасами до неї, помістили до невстановленого на даний час автомобіля та відвезли до так званого «Днепровского городского отдела полиции ГУ МВД Херсонской области», створеного окупаційною адміністрацією рф на тимчасово окупованій території Херсонської області.

Також злочинною організацією відкрито здійснювалось заволодіння майном громадян та держави, шляхом застосування погроз вбивством, катуванням та тортурами з метою особистого збагачення та окупаційної влади рф на тимчасово окупованих територіях.

Так 21.07.2022 приблизно о 15 годині 00 хвилин, Чернишев В.В., перебуваючи на посаді «инспектор штаба суворовского городского отдела» у незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», створеного окупаційною адміністрацією рф, спільно з Селезньовим В.В. «следователь отдела № 3 (по расследованию преступлений на территории, обслуживаемой ОП “Суворовский”) следственного отдела управления мвд по городу Херсону», у незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел Херсонской области», будучи учасниками злочинної організації, спільно з невстановленими на даний час особами, діючи умисно за узгодженим планом злочинної організації щодо незаконного заволодіння майном громадян з метою особистого збагачення та цілей злочинної організації, з використанням умов воєнного стану, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи в приміщенні аптеки ТОВ «Система Аптек Крок», що знаходиться за адресою: Херсонська обл., м. Херсон, вул. Потьомкінська, 42-А, висунули працівницям вказаної аптеки Торбіній О.В. та Торбіній Л.Т. вимогу передачі всього майна та грошових коштів аптеки, в тому числі передати приміщення аптеки у власність окупаційної влади рф у місті Херсоні, а у разі не виконання вказаних вимог погрожували потерпілим притягненням до кримінальної відповідальності рф, застосуванням сили та фізичної розправи - вбивством.

Сприймаючи погрози як реальні, потерпілі Торбіна О.В. та Торбіна Л.Т. зібравши особисті речі покинули приміщення аптеки, після чого

Чернишев В.В., Селезньов В.В. та Бачинський М.В. заволоділи майном, грошовими коштами та приміщенням аптеки.

Учасниками злочинної організації вчинялися факти незаконного заволодіння транспортними засобами з метою використання їх у цілях злочинної організації та окупаційної влади рф.

Зокрема, Жакомін О.О. будучи учасником злочинної організації, створеної під виглядом «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», займаючи посаду «оперуполномочений оперативно-розсыскной части собственной безопасности главного управления министерства внутренних дел херсонской области», діючи умисно за попередньо узгодженим планом злочинної організації, будучи учасником злочинної організації, спільно з іншими невстановленими на даний час особами зі складу злочинної організації, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, згідно заздалегідь розробленого плану, розподілених ролей та визначених функцій, з відому інших учасників злочинної організації, попередньо домовившись між собою, заздалегідь розподіливши ролі, на виконання покладених функцій та спільно розроблених планів злочинної організації щодо незаконного заволодіння транспортними засобами громадян України на тимчасового окупованій території України, а саме в Херсонській області, з метою придушення національного супротиву окупаційній владі рф, а також керуючись корисливим мотивом та необхідністю використання транспортних засобів під час вчинення кримінальних правопорушень в цілях злочинної організації, діючи за попередньою змовою групою осіб, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату, у період з 26.03.2022 по 12.09.2022, перебуваючи на території гаражного кооперативу «Шуменський» розташованому у Корабельному районі м. Херсон, що за адресою: м. Херсон, вул. Фрітаун, 24, шляхом вільного доступу до гаража, відчинивши власним ключем ворота гаража, який він же орендував та мав вільний доступ, використовуючи попередньо викрадені у невстановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не раніше 26.03.2022, з квартири за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, буд. 89, корпус 1, кв. 75, до якої Жакомін О.О. мав вільний доступ, оскільки проживав разом з Явдиком О.М., який користувався даним автомобілем, відчинивши центральний замок автомобіля марки «Вольво С 80» білого кольору 2013 року, держ. номер ВТ7779АО, VIN - YV1AS31A0D1171939, який належить на праві власності Перепелиці Р.Е., проникнувши до його салону, запустив ключем двигун вказаного транспортного засобу та спостерігаючи за невстановленою на даний час особою, який повідомляв про відсутність небезпеки та перешкод, виїхав з приміщення гаража. Після того як невстановлена на даний час особа сіла на пасажирське сидіння автомобіля вони поїхали у невідомому напрямку, таким чином, незаконно заволодівши вказаним транспортним засобом для власного використання та цілей злочинної організації.

Таким чином, Гаркуша Геннадій Олександровича підозрюється у керівництві структурними частинами злочинної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 255 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3

зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії рф

на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала в 2014 році анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав.

Постановою ради федерації федеральних зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту зс рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту рф на використання зс рф на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «республікою крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «республіка крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво республіки крим», за якою вищим органом влади «республіки крим» є «державна рада республіки крим».

18 березня 2014 року «державна рада республіки крим» підписала «Договір» між рф та «республікою крим» про прийняття до рф «республіки крим» та утворення у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду рф визнаний таким, що відповідає конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів держдума рф, а 21 березня 2014 року - рада федерації федеральних зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон рф № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до рф «республіку крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти. «республіка крим» вважається прийнятою до рф з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону рф № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада республіки крим» прийняла «Конституцію республіки крим» як суб'єкта рф.

На далі, продовжуючи підривному діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс рф на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії російської федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації путін в.в., реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації путін в.в. оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам зброї та підрозділам Збройних Сил України,

також військовими формуваннями РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Відповідно до указу Президента України № 757/2022 від 07.11.2022, у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Президентом України постановлено: 1. На часткову зміну ст. 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-ІХ, Указом від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-ІХ, Указом від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженим Законом України від 22 травня 2022 року № 2263-ІХ, та Указом від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-ІХ), продовжити строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-ІХ передбачено продовження строку дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Пунктом 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону визначено поняття «тимчасово окупована рф територія України» та встановлено, що це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Статтею 3 Закону встановлено перелік територій, які вважаються тимчасово окупованою територією. Такою територією визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих рф територій України, водні об'єкти або їх частини, що розташовані на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих рф територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України.

Відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року визнається, що рф вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Проміжним рішенням Міжнародного суду ООН від 16 березня 2022 року констатовано факт вторгнення росії на територію України.

Крім того, преамбулою Закону встановлено, що збройна агресія рф розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Рф чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань рф, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони рф, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам рф, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, а також за допомогою окупаційної адміністрації рф, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які

узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що внаслідок воєнних дій через військову агресію рф, починаючи з 24 лютого 2022 року збройними формуваннями рф тимчасово окуповано частини території Херсонської області, а 1 березня 2022 року військовослужбовцями держави-агресора, у силовий спосіб за допомогою військової техніки шляхом вторгнення, після масового обстрілу міста захоплено й окуповано місто Херсон Херсонської області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців міста Херсон військовослужбовці рф з метою встановлення повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальну зброю, на в'їздах та виїздах з території вказаного міста обладнали ворожі бойові озброєні блокпости, а також ввели спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

Після окупації зазначеної території Херсонської області представниками збройних формувань рф фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі чинних представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Надалі, 26 квітня 2022 року, в умовах військового контролю зс рф над вказаною територією та встановленого ними окупаційного режиму було сформовано незаконні органи влади в тимчасово окупованому місті Херсон Херсонської області. При цьому, починаючи з 01.03.2022 не встановленими досудовим розслідуванням особами з числа військових рф всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими чинними нормативно-правовими актами, проведено роботу з виявлення осіб серед місцевого населення міста Херсон, які б виконували організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції в незаконних органах влади, зокрема в окупаційній адміністрації держави-агресора, підпорядкованій, керованій та фінансованій рф, а також здійснювали діяльність у співпраці з ними з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста Херсон Херсонської області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Після чого представниками влади рф на тимчасово окупованій території Херсонської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану рф окупаційну адміністрацію, до складу якої увійшли органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних рф незаконних окупаційних органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Херсонської області, а також здійснювали підбір кадрів

для зайняття в них посад, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території.

Кінцевою метою представників рф на тимчасово окупованій території Херсонської області була інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу рф.

Однак, у порушення наведених актів національного та міжнародного законодавства громадянин України Гаркуша Г.О. добровільно зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що починаючи з березня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) до цього часу російською федерацією (далі рф) тимчасово окуповано частину території Херсонської області.

Так наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 (27.12.2022 втратив чинність на підставі Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією») окремі райони Херсонської області віднесені до Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Представниками рф на тимчасово окупованій території Херсонської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану рф окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних рф самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу рф.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 29.04.2022 представниками держави-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, серед іншого, створено не передбачений законодавством України правоохоронний орган, так зване «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», до структури якого увійшов так званий підрозділ «государственная инспекция безопасности дорожного движения главного управления министерства внутренних дел херсонской области», керівником якого призначено громадянина рф Александрова Сергія Вікторовича, на який останніми покладено обов'язок здійснювати протиправні функції з захисту окупаційної влади рф, у тому числі наданні всілякої допомоги збройним формуванням рф, обмеження конституційних прав громадян України, протидіяти діючій владі України, Збройним силам України та правоохоронним органам України, захищати інтереси представників влади рф, зокрема з питань утримання захопленої території Херсонської області, та розпочато набір кадрів до вказаного органу.

Так встановлено, що на посаду начальника вказаного незаконного правоохоронного органу призначено Ліпандіна В.В., останній як керівник,

виконуючи накази представників окупаційної влади так званої «Херсонської військово-цивільної адміністрації рф» і керівництва військових підрозділів рф, розташованих на тимчасово окупованій території Херсонської області, створив злочинну організацію з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, до якої залучає місцевих жителів, в тому числі діючих працівників Національної поліції України, шляхом несення служби у вказаному незаконному формуванні та співпрацею з окупаційними військами російської федерації.

З метою ефективного функціонування злочинної організації та виконання кадрових функцій з набору кадрів на службу до незаконного правоохоронного органу, Ліпандін В.В. призначив Бобришева В.М., на якого поклав функцію підшукування кандидатів на роботу та агітування їх до вступу на службу у незаконний правоохоронний орган.

Відповідно до своєї ролі Бобришев В.М. підшукав для зайняття посади начальника одного з відділів кадрового забезпечення – Савіну Н.В., та яку в подальшому призначено на посаду кадрового підрозділу незаконного правоохоронного органу.

Крім того, під час функціонування вказаної злочинної організації, підшукано та призначено на посади в незаконному правоохоронному органі на тимчасово окупованій території міста Херсон, зокрема Гаркушу Г.О.

Так, громадянин України Гаркуша Г.О., не погоджуючись з політикою чинної влади в Україні та підтримуючи входження тимчасово окупованих територій України до складу рф, у невстановлений досудовим розслідуванням час але не пізніше 10.05.2022, з метою увійти в коло довіри представників окупаційної адміністрації для подальшого незаконного працевлаштування в лавах так званих правоохоронних органів рф, перебуваючи у м. Херсон (більш точне місце досудовим розслідуванням не встановлено) прийняв рішення сприяти окупаційній адміністрації та виконувати їх злочинні накази.

З цією метою, Гаркуша Г.О. у період часу з початку березня 2022 року по 10.05.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено будучи обізнаним про факт ведення рф агресивної війни проти України, невизнання вказаною державою поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території України, у тому числі Херсонської області, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які за результатом їх реалізації завдадуть шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, перебуваючи у м. Херсон (більш точне місце досудовим розслідуванням не встановлено) погодився на пропозицію невстановлених осіб, які входили до складу так званої «Херсонської військово-цивільної адміністрації рф», зайняти посаду у незаконному правоохоронному органі так званому «главное управление министерства внутренних дел херсонской области».

В подальшому, 17.05.2022 Гаркуша Г.О. перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, зокрема, на території Херсонської міської територіальної громади, добровільно зайняв посаду «временно исполняющего обязанности командира батальона патрульно-постовой службы» (в подальшому «командира патрульно-постовой службы», «командира батальона

«Беркут») в незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел херсонской области».

За таких обставин, Гаркуша Геннадій Олександрович, будучи громадянином України, 17.05.2022, добровільно зайняв посаду временно исполняющего обязанности командира батальона патрульно-постовой службы» (в подальшому «командира патрульно-постовой службы», «командира батальона «Беркут») у незаконному правоохоронному органі «главное управление министерства внутренних дел херсонской области», створеному окупаційною адміністрацією рф на тимчасово окупованій території Херсонської області, та перебуваючи на вказаній посаді, виконував рішення окупаційної адміністрації, спрямовані на встановлення та утвердження тимчасової окупації державою - агресором частини території України, а саме в Херсонській області.

Таким чином, Гаркуша Геннадій Олександрович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Данило ЧЕРНЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора
05 травня 2023 року

Петро НЕВІРЕЦЬ

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кримінального процесуального кодексу України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конвенція
про захист прав людини і основоположних свобод

Стаття 3 Заборона катування

Нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню.

Стаття 5 Право на свободу та особисту недоторканність

1. Кожен має право на свободу та особисту недоторканність. Нікого не може бути позбавлено свободи, крім таких випадків і відповідно до процедури, встановленої законом:

- a) законне ув'язнення особи після засудження її компетентним судом;
- b) законний арешт або затримання особи за невиконання законного припису суду або для забезпечення виконання будь-якого обов'язку, встановленого законом;
- c) законний арешт або затримання особи, здійснене з метою допровадження її до компетентного судового органу за наявності обґрунтованої підозри у вчиненні нею правопорушення або якщо обґрунтовано вважається необхідним запобігти вчиненню нею правопорушення чи її втечі після його вчинення;
- d) затримання неповнолітнього на підставі законного рішення з метою застосування наглядових заходів виховного характеру або законне затримання неповнолітнього з метою допровадження його до компетентного органу;
- e) законне затримання осіб для запобігання поширенню інфекційних захворювань, законне затримання психічнохворих, алкоголіків або наркоманів чи бродяг;
- f) законний арешт або затримання особи з метою запобігання її недозволеному в'їзду в країну чи особи, щодо якої провадиться процедура депортації або екстрадиції.

2. Кожен, кого заарештовано, має бути негайно поінформований зрозумілою для нього мовою про підстави його арешту і про будь-яке обвинувачення, висунуте проти нього.

3. Кожен, кого заарештовано або затримано згідно з положеннями підпункту "с" пункту 1 цієї статті, має негайно постати перед суддею чи іншою посадовою особою, якій закон надає право здійснювати судову владу, і йому має бути забезпечено розгляд справи судом упродовж розумного строку або звільнення під час провадження. Таке звільнення може бути обумовлене гарантіями з'явитися на судові засідання.

4. Кожен, кого позбавлено свободи внаслідок арешту або тримання під вартою, має право ініціювати провадження, в ході якого суд без зволікання встановлює законність затримання і приймає рішення про звільнення, якщо затримання є незаконним.

5. Кожен, хто є потерпілим від арешту або затримання, здійсненого всупереч положенням цієї статті, має забезпечене правовою санкцією право на відшкодування.

Стаття 6 Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

- a) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;
- b) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;
- c) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;
- d) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;
- e) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту);
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудова колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження **відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі** внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України)

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст. 56 КПК України).

Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування (ст. 222)

1. Відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з письмового дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим.

2. Слідчий, прокурор попереджає осіб, яким стали відомі відомості досудового розслідування, у зв'язку з участю в ньому, про їх обов'язок не розголошувати такі відомості без його дозволу. Незаконне розголошення відомостей досудового розслідування тягне за собою кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Кримінальний кодекс України

Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування

1. Розголошення без письмового дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, -

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.

Стаття 386. Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку

Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта до суду, органів досудового розслідування, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку, а також до давання завідомо неправдивих показань чи висновку шляхом погрози вбивством, насильством, знищенням майна цих осіб чи їх близьких родичів або розголошення відомостей, що їх ганьблять, або підкуп свідка, потерпілого чи експерта з тією самою метою, а також погроза вчинити зазначені дії з помсти за раніше дані показання чи висновок -

караються штрафом від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.

«__» _____ 20__ року

_____ (підпис)

_____ (П.І.Б.)

Права та обов'язки мені _____ Пам'ятку про

_____ (роз'яснено та зрозумілі)

процесуальні права та обов'язки підозрюваного _____

_____ (отримав)

«__» _____ 20__ року

_____ (підпис)

_____ (П.І.Б.)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1 відділу
4 управління досудового розслідування
ГСУ СБ України
підполковник юстиції**

Данило ЧЕРНЕНКО

Повідомлення про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ (_____)

Захисник: _____ (_____)

Письмове повідомлення про зміну підозри вручив:

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий в ОВС 3 відділу
1 управління досудового розслідування
ГСУ СБ України
підполковник юстиції**

Данило ЧЕРНЕНКО